

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 9

1. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:
 1. instelling: instelling als bedoeld in artikel 1, onder b, van het Besluit, niet zijnde een aangewezen instelling of een fonds;
 2. regio:
 - 1°. noorden: provincies Groningen, Friesland en Drenthe,
 - 2°. oosten: provincies Overijssel en Gelderland,
 - 3°. midden: provincies Flevoland en Utrecht, of
 - 4°. zuiden: provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg;
 3. gemeente: gemeente Amsterdam, gemeente Den Haag of gemeente Rotterdam;
 4. podium: voorziening in een gebouw bestemd voor de presentatie van podiumkunsten.
2. Dit hoofdstuk is van toepassing op de verstrekking van vierjaarlijkse instellingssubsidie aan instellingen voor de uitvoering van hun activiteiten in de jaren 2009 tot en met 2012.

§ 3. Subsidiecriteria voor toneelgezelschappen

Artikel 9b

1. De Minister kan aan een instelling met als kernactiviteit het verzorgen van toneelrepertoire een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken, indien de instelling:
 - a. de beschikking heeft over een podium of een podium bespeelt, dat minimaal 350 zitplaatsen heeft in de regio of de gemeente waar de instelling haar standplaats heeft;
 - b. haar activiteiten verspreid over het jaar realiseert; en
 - c. voor haar artistieke continuïteit niet afhankelijk is van één maker of een groep van makers van toneel.
2. Aan ten hoogste acht instellingen kan subsidie worden verstrekt, waarbij in iedere regio, uitgezonderd de regio zuiden, en in iedere gemeente steeds aan één instelling subsidie wordt verstrekt. In de regio zuiden kan aan ten hoogste twee instellingen subsidie worden verstrekt.

Artikel 9d

Indien geen van de subsidieaanvragen ingediend voor een regio of een gemeente op grond van de artikelen 9b en 9c voldoet aan alle in deze artikelen bedoelde vereisten, kan de Minister niettemin aan ten hoogste één instelling subsidie verstrekken in die regio of gemeente.

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 9b (Toneelgezelschappen)

Subsidie kan worden verstrekt aan instellingen waarvan de kernactiviteit is het verzorgen van toneelrepertoire. Om voor subsidie in aanmerking te kunnen komen geldt een aantal vereisten. Deze eisen gelden als drempels. Ontvangen aanvragen worden getoetst op het voldoen aan deze eisen. Uitgangspunt is dat alleen aanvragen die aan alle vereisten voldoen, ook inhoudelijk worden beoordeeld.

Allereerst is vereist dat de instelling de beschikking heeft over een (eigen) podium met minimaal 350 zitplaatsen of dat de instelling de vaste bespeler is van een podium met minimaal 350 zitplaatsen. Als vaste bespeler wordt aangemerkt een instelling waarvan jaarlijks meerdere producties in première gaan in een zaal en daar ook seriegewijs worden getoond. Voor een instelling in Den Haag, Amsterdam of Rotterdam moet dit podium in de standplaats zijn. Voor de gezelschappen in de regio moeten de standplaats van de instelling en het podium dat de instelling bespeelt, in dezelfde regio vallen.

Ten tweede moet de instelling haar activiteiten verspreid over het jaar realiseren. Er dient dus sprake te zijn van een min of meer constante stroom toneelproducties, die evenredig over het culturele seizoen gespreid is. Deze eis geeft invulling aan het uitgangspunt dat deze instellingen een repertoirefunctie hebben. Zij dragen zorg voor een gevarieerd theateraanbod in hun regio of gemeente. Instellingen die maar één of tweemaal per seizoen een productie maken, komen niet in aanmerking voor subsidiëring.

Tot slot mag een instelling voor haar artistieke continuïteit niet afhankelijk zijn van één maker of een groep van makers van toneel. Een maker is degene uit wiens handen en hoofd een artistiek concept ‘geboren’ wordt. Soms is de bedenker van het concept ook de maker van het eindproduct – bij een schilderij bijvoorbeeld. Degene die het artistieke concept bedenkt is in dat geval ook degene die het eindproduct maakt. Soms is het bedenken en het uitvoeren gescheiden: een toneelschrijver is maker van een toneelstuk, de toneelregisseur (niet zijnde de schrijver) geeft vervolgens leiding aan de wijze waarop het stuk wordt uitgevoerd en ‘maakt’ dus de voorstelling samen met de acteurs die het product op de planken (het podium) brengen. Met instellingen die afhankelijk zijn van één maker of een groep van makers, wordt in het eerste lid, onderdeel c, bedoeld op instellingen die hun bestaansrecht ontleen aan steeds dezelfde specifieke maker of dezelfde specifieke groep van makers. Een aanwijzing om vast te stellen of hier sprake van is, is het feit dat de feitelijke oprichter(s) nog steeds verantwoordelijk is of zijn voor de artistiek-inhoudelijke koers van de instelling. Vaak zijn dergelijke instellingen ook genoemd naar een specifieke maker of functioneren zij als collectief.

Per regio (noorden, oosten en midden) is steeds voor één instelling subsidie beschikbaar.

Voor de regio zuiden kan aan twee instellingen subsidie worden verstrekt. In de steden Amsterdam, Den Haag en Rotterdam kan eveneens steeds aan één instelling subsidie verstrekt worden. Er kunnen dus maximaal acht instellingen worden gesubsidieerd. Als er voor een regio of voor een gemeente twee of meer (of voor de regio zuiden meer dan twee) aanvragen worden ontvangen die voldoen aan de vereisten uit deze regeling, dan worden deze tegen elkaar afgewogen op basis van de geschiktheid van de instellingen en van de door deze te ondernemen activiteiten om bij te dragen aan de doelstellingen van de subsidie.

Artikel 9d (Afwijking van subsidiecriteria)

Het is denkbaar dat er voor een of meer regio's of gemeenten geen enkele aanvraag wordt ingezonden door een toneel- of dansgezelschap die aan alle vereisten voldoet. Dit betekent dan niet dat in de betreffende regio of gemeente geen instelling zou kunnen worden gesubsidieerd. Afzien van subsidiëring zou niet stroken met de gedachte dat er in het kader van de landelijke (basis) infrastructuur behoefte is aan een achttal theater- en vijftal dansgezelschappen die gespreid over het land in de onderscheiden regio's en gemeenten de taken op het gebied van het toneel- en dansrepertoire voor volwassenen voor hun rekening nemen. Om die reden biedt de subsidieregeling de mogelijkheid om een uitzondering te maken op de vereisten en toch subsidie te verstrekken. Hier kan sprake van zijn als er voor een regio of gemeente een of meer aanvragen zijn ontvangen die weliswaar aan één of enkele vereisten voldoen, maar geen van alle aan alle vereisten. Dit alles laat onverlet dat om inhoudelijke redenen besloten kan worden in een bepaalde regio of gemeente geen toneel- of dansgezelschap op grond van de artikelen 9b en 9c te subsidiëren.